YORGAN

*

SAİT FAİK

(...)
Orhan Veli aktarıyor:
«— Sait (Faik)'in piyesinde hareket var, lâf yok. Bir kelimelik konuşmayla da bitiyor. Böyle yağmurlu bir günde kalabalık bir caddede insanlar koşuşuyor. Beyoğlu olacak... Taksiler, hususiler, bağıran, çığıran, kadınlar, kızlar... deme gitsin... büyük bir kalabalık... İşte bu kalabalık arasından bir adam çıkıyor. Omuzunda bir tek yorganı... Ondan başka göze batar bir şeyi yok. Vitrinlere baka baka, sahnenin önüne doğru geliyor, sırtındaki yorganı indirip seyircilere doğru uzatıyor, hüzünlü bir sesle:
—Satıyorum... diyor.
Piyes de bitiyor.»

Mehmed Kemal
Acılı Kuşak, Toplum Yayınevi, 1967, s.26

(...)Tiyatronun bir tatil günüydü, pazartesi. "Sait Faik seni aradı," dediler. Sait'i bulmak kolaydı Beyoğlu'nda ya Çiçek Pasajı'ndadır veya sinema girişlerinin birinde. Nitekim pasajda bulmuştum o gün. Kulplu kalın bardakla birasını içiyordu.
-Hayrola, dedim, beni aramışsın?
-Otur, dedi, bir piyes yazdım, onu anlatacağım sana.
-Piyes anlatılmaz okunur, dedim.
-Dinle hele sen, dedi, anlattı: Dekor bitpazarı veya bir eskici pazarı. Bir adam var işsiz güçsüz. Evde çoluk çocuk aç. Satacak bir şeyi kalmamış adamın. Bir yorganı kalmış sadece. Yorgan omuzunda pazara gelir adam. Önce fiyat veren çıkmaz yorgana. Sonra biri acır haline, bir fiyat biçer.
Adam,
-Satıyorum haraç mezat satıyorum, sattım! der, parasını alır omuzları düşük avucuna baka baka pazardan uzaklaşırken perde iner. Piyesin adı "Yorgan".(...)

10.7.1968

Cahit Irgat
"Çok Yaşasın Ölüler"
Haz: Turgut Çeviker, Notos Kitap,2011, ss.45-46